

U Z N E S E N I E

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci žalobcu: **E. a. s.**, so sídlom X. B., D. IČO: X. právne zastúpeného JUDr. M. C. advokátom so sídlom X. N., Š. proti žalovanému: **Obec Š.** so sídlom X. Š. IČO: X. právne zastúpenému JUDr. J. L. advokátom so sídlom X. T., N. **o zaplatenie 1 720 075,-Sk s príslušenstvom** na dovolanie žalobcu proti uzneseniu Krajského súdu v Trenčíne zo dňa 15. decembra 2008 č. k. 16 Cob 145/2008-330, takto

r o z h o d o l :

Najvyšší súd Slovenskej republiky dovolanie žalobcu proti uzneseniu Krajského súdu v Trenčíne zo dňa 15. decembra 2008 č. k. 16 Cob 145/2008-330 **o d m i e t a .**

Žalovanému nepriznáva náhradu trov dovolacieho konania.

O d ô v o d n e n i e :

Okresný súd v Trenčíne uznesením zo dňa 21. júla 2008 č. k. 18 Cb 511/2002-321 dovolacie konanie zastavil a uložil povinnosť žalobcovi zaplatiť žalovanému náhradu trov konania 39 055,-Sk k rukám právneho zástupcu JUDr. J. L. advokáta do troch dní od právoplatnosti uznesenia. V odôvodnení uznesenia uviedol, že žalobcovi vznikla podaním dovolania poplatková povinnosť, ktorú si nesplnil, nezaplatil súdny poplatok za dovolanie. Výzvou zo dňa 02. 05. 2008 súd vyzval dovolateľa na zaplatenie súdneho poplatku za dovolanie s poučením o následkoch nezaplatenia súdneho poplatku. Právny zástupca dovolateľa výzvu prevzal dňa 09. 05. 2008, súdny poplatok nebol zaplatený, preto súd dovolacie konanie v súlade citovaným zákonným ustanovením, § 10 ods. 1 zákona o súdnych poplatkoch, zastavil. O trovách konania rozhodol súd podľa § 146 ods. 2 prvá

veta O. s. p., ktoré odôvodnil tým, že zastavenie konania zavinil žalobca a preto je povinný zaplatiť žalovanému náhradu trov konania. Žalovanému priznal náhradu účelne vynaložených trov konania, ktoré predstavuje odmena advokáta za úkony právnej služby prevzatie a príprava a vyjadrenie k dovolaniu, ako aj hotové výdavky a DPH.

Proti tomuto uzneseniu sa v časti týkajúcej sa náhrady trov konania sa odvolal žalobca, navrhol uznesenie súdu prvého stupňa v napadnutej časti zrušiť a vec vrátiť na ďalšie konanie alebo zmeniť tak, že súd neprizná náhradu trov konania žiadnemu z účastníkov, keď nemožno jednoznačne konštatovať, že zastavenie konania zavinil. Uviedol, že dané konanie súdu možno chápať ako konanie vo veci samej, a preto mohol súd prípadne v konaní pokračovať podľa § 10 ods. 2, písm. a/ zákona č. 71/1992 Zb.

Krajský súd v Trenčíne ako súd odvolací uznesenie súdu prvého stupňa v napadnutej časti týkajúcej sa náhrady trov konania potvrdil, keď sa stotožnil s názorom vyjadreným v odôvodnení uznesenia súdu prvého stupňa. V odôvodnení rozhodnutia uviedol, že súd prvého stupňa rozhodol správne, keď žalobcu zaviazal k povinnosti zaplatiť žalovanému náhradu trov konania, spočívajúcich v trovách právneho zastúpenia vo výške 39 055,-Sk za 2 úkony právnej služby po 16 250,-Sk + DPH 6 175,-Sk (príprava a prevzatie vecí, vyjadrenie k dovolaniu) a 2 režijné paušály po 190,-Sk podľa vyhlášky MS SR č. 655/2004 Z. z. Ďalej v odôvodnení rozhodnutia uviedol, že žalobca svojim správaním z hľadiska procesného výsledku zavinil zastavenie konania tým, že nezaplatil poplatok za dovolanie a súd prvého stupňa musel konanie podľa § 10 ods. 1 zákona č. 71/1992 Zb. o súdnych poplatkoch zastaviť. Poplatková povinnosť žalobcu za podané dovolanie vznikla v zmysle § 5 ods. 1, písm. a/ zákona č. 71/1992 Zb. o súdnych poplatkoch už momentom podania dovolania, a nie až na základe výzvy súdu. Preto postup súdu, ktorým súčasne zaslal výzvu na zaplatenie poplatku za dovolanie žalobcovi a dovolanie na vyjadrenie žalovanému, nie je v rozpore so zákonom či iným právnym predpisom. Taktiež podotkol, že Občiansky súdny poriadok ani zákon č. 71/1992 Zb. o súdnych poplatkoch neustanovuje povinnosť súdu dať dovolanie na vyjadrenie druhému účastníkovi až po zaplatení súdneho poplatku za predmetné dovolanie. Uviedol, že aj názor žalobcu, že súd zaslaním dovolania žalovanému na vyjadrenie, už začal konať vo veci samej, a teda konanie nemal zastaviť v zmysle § 10 ods. 2 písm. a/ zákona č. 71/1992 Zb. o súdnych poplatkoch, nie je správny. Úkonom súdu vo veci samej je v zmysle súčasnej judikatúry až výzva na prednes návrhu na pojednávaní, prípadne vydanie platobného rozkazu.

Proti uzneseniu odvolacieho súdu podal včas dovolanie žalobca. Navrhol uznesenie odvolacieho súdu v časti trov konania zmeniť tak, že žiadnemu z účastníkov trovy konania sa nepriznávajú alebo zrušiť napadnuté uznesenie odvolacieho súdu a vec mu vrátiť na ďalšie konanie. Prípustnosť dovolania odôvodnil poukazom na ust. § 237 písm. f) O. s. p. V dovolaní uviedol, že k odňatiu možnosti konať pred súdom došlo postupom krajského súdu v tom smere, že nepokračoval v konaní napriek tomu, že mal. Ďalej uviedol, že o trovách dovolacieho konania rozhodol iný než dovolací súd bez toho aby bol na takýto úkon poverený, a takýto postup je porušením § 205a ods. 1 OSP v nadväznosti na § 237 písm. g/ OSP. Krajský súd takéto pochybenie okresného súdu nenapravil, pretože ani on nebol splnomocnený zákonom alebo dovolacím súdom rozhodnúť o trovách dovolacieho konania. V dovolaní uviedol, že je toho názoru, že aj týmto postupom bola odporcovi odňatá možnosť konať pred súdom, keďže o trovách nerozhodol zákonný sudca.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd dovolací (§ 10a ods. 1 O. s. p.) preskúmal vec v zmysle ust. § 242 O. s. p., bez nariadenia pojednávania podľa ust. § 243a ods. 1 O. s. p. a dospel k záveru, že z hľadiska jeho prípustnosti neboli splnené zákonné podmienky.

Podľa ust. § 236 ods. 1 O. s. p. dovolaním možno napadnúť právoplatné rozhodnutia odvolacieho súdu, pokiaľ to zákon pripúšťa.

Podmienky prípustnosti dovolania proti uzneseniu odvolacieho súdu upravuje ustanovenie § 237 a § 239 O. s. p.

Podľa ust. § 237 písm. f/ O. s. p. dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu, ak účastníkovi konania sa postupom súdu odňala možnosť konať pred súdom.

Podľa ust. § 239 ods. 3 O. s. p. ustanovenia odsekov 1 a 2 neplatia, ak ide o uznesenie o príslušnosti, predbežnom opatrení, poriadkovej pokute, o znalečnom, tlmočnom, o odmietnutí návrhu na zabezpečenie predmetu dôkazu vo veciach týkajúcich sa práva duševného vlastníctva a o trovách konania, ako aj o tých uzneseniach vo veciach upravených Zákonom o rodine, v ktorých sa vo veci samej rozhoduje uznesením.

Dovolateľ prípustnosť dovolania odvodzuje z písm. f/ §-u 237 O. s. p., podľa ktorého sa posudzuje odňatie možnosti konať účastníkovi pred súdom postupom súdu. Dovolateľ odvodzuje odňatie možnosti konania pred súdom neprípustným rozhodnutím

súdu prvého stupňa a odvolacieho súdu o trovách dovolacieho konania tým, že odvolací súd napriek tomu, že mal pokračovať v konaní, v tomto nepokračoval.

Dovolací súd skúmal prípustnosť dovolania z dôvodov uvedených dovolateľom v dovolacom podaní.

V zmysle citovaného ust. § 239 ods. 1, 2, 3 O. s. p. neboli splnené zákonom stanovené podmienky prípustnosti podaného dovolania, keď rozhodnutiami súdov prvého a druhého stupňa bolo rozhodnuté o náhrade trov konania konečným spôsobom nepripúšťajúcim proti týmto podanie osobitného opravného prostriedku proti právoplatným rozhodnutiam súdov a to dovolania. Pri skúmaní uvedeného dôvodu podania dovolania, odňatia možnosti konať pred súdom, dovolací súd zistil, že ani tento dôvod nebol uplatnený v zmysle ust. § 237 písm. f/ O. s. p., nakoľko nenastala situácia, ktorá by bránila v konaní na súde prvého stupňa a v odvolacom konaní žalobcovi uplatňovať všetky zákonom stanovené procesné návrhy a úkony k uplatneniu jeho práva a ktoré by znemožňovali prístup žalobcu k spravodlivému konaniu a rozhodnutiu vo veci. Procesný postup súdov v oboch stupňoch prebiehal v zmysle právnej úpravy Občianskeho súdneho poriadku a zákona o súdnych poplatkoch a umožňoval žalobcovi zúčastniť sa alebo byť informovaný a vyzvaný na všetkých úkonoch prvostupňového a odvolacieho súdu. O náhrade trov konania rozhoduje ten súd, ktorý vo veci rozhoduje s konečnou platnosťou, t. j., ktorého rozhodnutie nadobúda právoplatnosť, po vyčerpaní všetkých zákonom určených opravných prostriedkov a to v danej veci je krajský súd ako súd v danej veci odvolací (§ 151 ods. 1 O. s. p.). Z uvedeného je zrejmé, že odvolací súd sa nedopustil pochybenia pri rozhodovaní o náhrade trov konania a preto postupom súdu prvého stupňa a odvolacieho súdu, nebola odňatá možnosť konať žalobcovi pred súdom a v danej veci nebola splnená podmienka prípustnosti podania dovolania podľa ust. § 237 písm. f/ O. s. p.

Z uvedeného je zrejmé, že žalobca dovolaním napadol také uznesenie, proti ktorému dovolanie nie je prípustné a preto dovolací súd dovolanie žalobcu podľa § 218 ods. 1 písm. c/ v spojení s § 243b ods. 4 prvá veta O. s. p. odmietol.

O trovách dovolacieho konania rozhodol podľa § 243b ods. 4, § 224 ods. 1, § 142 ods. 1 O. s. p. tak, že v dovolacom konaní úspešnému žalovanému nepriznal náhradu trov dovolacieho konania, pretože účelne vynaložené trovy v dovolacom konaní žalovanému nevznikli žiadne.

P o u ě n i e : Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.

V Bratislave 27. mája 2009

JUDr. Jozef Štefanko, v. r.
predseda senátu

Za správnosť vyhotovenia: M. N.

